

der fordres mere ubebygget Areal end ellers, idet man har tænkt sig, at da Forholdene ere saaledes derude, at Grundstatten falder bort, naar Bygningerne have Beboelsesleiligheder under 100 Kv.-Alens Gulvflade, vil man ved at bibeholde Bestemmelsen om 120 Kv.-Alen mulig kunne fremfalde bedre mindre Leiligheder for den mindre heldig stillede Del af Befolkningen derude, idet der altsaa fordres mere ubebygget Areal, naar man gaar under 120 Kv.-Alen, end naar man gaar over 120 Kv.-Alen, og at Grundeierne hellere ville indrette Leilighederne efter 120 Kv.-Alens Grundflade end gaa ned derunder, idet dette vilde blive et Tab for dem med Hensyn til det byggede Areal. Det Samme gjaelder angaaende Hjørnebygninger, med Hensyn til hvilke der er den samme Bestemmelse, og der have vi ligeledes forandret det til 120 Kv.-Alen. Af Mindretallet er der hertil stillet et Underendringsforslag, som gaar ud paa, at gjenindsætte de 185 Kv.-Alen, der findes i § 10. Dette Forslag skal jeg heller ikke indlade mig paa, men skal overlade til de Herrer at omtale det senere. Af et andet Flertal er der stillet et Underendringsforslag under Nr. 12, hvorefter der i Bygninger med høist to Beboelsesleiligheder kan af Bygningskommissionen indrømmes en mindre Høide end 4 Alen, dog ikke under $3\frac{1}{2}$ Alen i Rum, hvor Gulvfladen er mindst 30 Kv.-Alen, og som hører til en Beboelsesleilighed af mindst 4 Alens Høide. Der har dette Flertal tænkt sig, at idet Rummet kom til at indeholde et stort Antal Kubikfod Luft, vilde der Intet være til Hindre for at benytte det ligesaa vel som et Rum med mindre Gulvflade og med den halve Alens større Høide til Loftet. Dette skal jeg ogsaa overlade til de Herrer at begrundes. Paa samme Maade skal jeg stille mig til Underendringsforslaget Nr. 13, som gaar ud paa, at i ældre Bygninger skal Bygningskommissionen kunne tillade Indretninger til Opvarmning og Røgning i Kjælderrum, selv om den første Betingelse — det vil sige, den Høide, der er anset for nøden — ikke er fuldt tilstede, naar særlige Omstændigheder forekomme den at tale derfor. Af Udvalget er der dernæst stillet et Forslag under Nr. 14 for at forhindre, at Beboerne paa Frederiksberg skulle gøres af Skorstensrøg. Der har man ordret fulgt Sundhedsvedtægten for Kjøbenhavn, hvorved man har ment at maatte træffe det Rette, idet det da overlades Sundhedskommissionen at afhjælpe de Mangler og Ulemper, den finder ere tilstede i denne Henseende. Endelig er der under Nr. 15

stillet et Underendringsforslag til § 17, som gaar ud paa en Tilføielse til Bygningsloven. Man har ment, at det vilde være nødvendigt eller i alt Fald meget heldigt, at der i Bygningskommissionen er et bygningsskyndigt Medlem blandt dem, der vælges af Kommunalbestyrelsen. — Hermed tror jeg at have omtalt alle de stillede Underendringsforslag. Jeg skal blot tilføie, at der i Udvalget har været Tale om, at man maatte burde tilføie en Bestemmelse om, at der burde anvendes tørt Træ til Bygninger, men man gik bort fra at opstille dette som et Underendringsforslag, idet der er brugt Udtrykket: „godt Materiale“, og man mente, at det saa var Bygningskommissionens eller Sundhedskommissionens Sag at undersøge dette Forhold og træffe nærmere Bestemmelse i saa Henseende. — Jeg tillader mig saaledes at anbefale Udvalgets og det første Flertals Underendringsforslag og skal med Hensyn til de andre Underendringsforslag afvente de ærede Forslagsstilleres Udtalelser.

Scharling: Det er ikke nogen videre dybtgaaende Uenighed, der har været mellem Flertallet og Mindretallet, idet vi i Virkeligheden staa paa samme Hovedstandpunkt og have det samme Grundsyn paa Lovforslaget og dets Formaal. Men Mindretallet ønsker at føre dette lidt videre frem, end Flertallet paa et Par Punkter har ment at burde gjøre. Vi gaa ud fra, at samtidig med at man søger, saavidt mulig, at udstrække Bestemmelserne i den kjøbenhavnske Bygningslov til ogsaa at omfatte Frederiksberg, maa man have for Øie de særlige Forhold derude, som gjøre det nødvendigt, at man paa visse Punkter stiller noget strengere Fordringer, og som tillige ogsaa gjøre det muligt at stille saadanne Fordringer, fordi Grundene derude langt fra have den Værdi som Grundene i Kjøbenhavn, saa at man uden at gaa Grundeierne derude for nær, kan stille lidt strengere Fordringer til dem, end man har ment at kunne gjøre overfor Grundeierne i Kjøbenhavn. Det, der særlig bør have sig for Øie, er, at hele det store Areal, som ligger mellem Vandbohøifskolen og Søerne paa den ene Side og mellem Frederiksberg og Ladegaardsaaen paa den anden, et Areal, der i Udstrækning omtrent svarer til det egentlige gamle Kjøbenhavn, har ikke og vil ikke faae et eneste Torv, nogle offentlige Pladser eller nogen smuk Beplantning. Det vil Altsammen i Tidens Løb blive Gader, inter Andet end Gader, og derfor er det nødvendigt, at man her stiller strengere Fordringer end i Kjøbenhavn, hvor Forholdene dog i flere Henseender ere gun-